

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **Ł. B.**

ukaranego za popełnienie czynu z 87a Ustawy o prawie przewozowym
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,
w dniu 11 sierpnia 2026 r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 11 lutego 2026 r., sygn. akt IX Ka 1208/25

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w
Warszawie z dnia 8 sierpnia 2025 r., sygn. akt VW 318/23

**uchyla wyrok Sądu Okręgowego Warszawie i utrzymany nim w
mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w
Warszawie i na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. w zw. z art. 5 §
1 pkt 4 k.p.s.w. postępowanie umarza a kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

Michał Laskowski

Jerzy Grubba

Andrzej Stępka

UZASADNIENIE

Ł. B. został obwiniony o to, że w dniu 26 października 2022 r. około godziny 13.40 w W. na trasie przejazdu (...) tramwajem podczas kontroli biletowej, mimo braku odpowiedniego dokumentu przewozu odmówił zapłacenia należności i okazania dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, tj. o czyn z art. 87a Ustawy o prawie przewozowym. Po rozpoznaniu sprzeciwu obwinionego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z 20 lutego 2023 r. nakładającego na Ł. B. grzywnę w wysokości 300 zł za popełnienie zarzucanego mu wykroczenia, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, wyrokiem zaocznym z 8 sierpnia 2025 r., uznał go za winnego zarzucanego mu wykroczenia i ukarał grzywną 200 zł. Po rozpoznaniu apelacji obwinionego Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 11 lutego 2026 r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok pierwszoinstancyjny.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł Prokurator Generalny na korzyść Ł. B. Zażądał w niej uchylenia zaskarżonego orzeczenia i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego i umorzenie postępowania z powodu rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego mającego wpływ na treść orzeczenia tj. art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była zasadna w stopniu oczywistym.

Skoro wykroczenie z art. 87a ustawy o prawie przewozowym zostało popełnione 26 października 2022 r., to nie ma żadnych wątpliwości, że w chwili orzekania warszawskiego Sądu odwoławczego, w dniu 11 lutego 2026 r., mieliśmy do czynienia z przedawnieniem, o którym mowa w art. 45 § 1 k.w., zgodnie z którym karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Po stwierdzeniu, że w sprawie zachodziła ujemna przesłanka procesowa z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. należało na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. uchylić zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego i utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego i postępowanie w sprawie Ł. B. umorzyć.

[J.J.]

[r.g.]

Michał Laskowski

Jerzy Grubba

Andrzej Stępka